

ת"פ 13/12-11134 - מדינת ישראל נגד שאל דורוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13-12-11134 מדינת ישראל נ' דורוב

בפני כב' השופטת איטה נחמן
מ雅思ימה
נגד
שאל דורוב
נאשם

החלטה

בפני בקשה לאפשר לנאשם לחזור מהודאותו, באמצעות החדר החדש של הנאשם, ע"ד קשלס, מטעם הסניגוריה הציבורית.

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של איוםים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והזק לרכוש בمزיד.

ביום 3.4.14 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום שתוקן לקולא והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הוא הופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקير בעניינו אשר יבחן בין היתר, ביטול הרשותו.

לאחר הרשותו, פנה הנאשם לסנגרו דاز, ע"ד אבישר וביקש ממנו לחזור מהודאותו. על רקע דברים אלו, הוחלף "ציגו של הנאשם".

ביום 8.5.14 הוגשה בקשהו של הנאשם לחזור מהודאותו, בה טען כי אינו מORGAN לSTITOACHIA שהוא נאשם בפליליים, חש באופן סובייקטיבי לחץ והחליט להודיע. זמן קצר לאחר מכן התעתש ופנה לסנגרו בבקשת לחזור מהודאה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי אין מדובר בתמרון פסול מצד הנאשם, שכן הוא פנה לסנגרו דاز, מיד באופן מיידי עוד לפני נפגש עם קצינת המבחן.

ה雅思ימה התנגדה לבקשתו, בטענה כי הנאשם היה מיוצג והסדר הדיווני הוסבר לו.

בדין בפני עצמו חזר ב"כ雅思ימה על ההתנגדות לבקשתו וצין כי, הנאשם הודה מרצונו החופשי, ללא שהופעל עליו לחץ
עמוד 1

והדבר נעשה לאחר שנערכה פגישה עם התחיה.

ב"כ המאשימה ציון כי אין שינוי בנסיבות כך שאין הצדק לבקשת הנאשם והוסיף כי במידה וה הנאשם אינו מרצה מההסדר הדויין, הצדדים יטענו לעונש פתוח.

ב"כ הנאשם טען כי אחד המבחןים המרכזיים, לחזרה מהודאה, שהובאו בפסקה, זה האם ישנו תמרון פסול או תכיסנות מצד הנאשם, אשר לא מתקין במקרה דנן.

הסגור הפנה לפסקה רלוונטי וטען כי יש לעורר הבחנה בין השלבים בהם הנאשם מבקש לחזור מהודאותו מתוך אינטרסים שלו, כשלגישתו, במקרה דנן, כל מבויקו של הנאשם הוא להוכיח את חפותו.

הסגור הוסיף כי הנאשם בקש לחזור מהודאותו בשלב מוקדם של ההליך, טרם קבלת תסקير או פגישה עם קצין מבחן כך שלא נגרם נזק של ממש ורצונו של הנאשם להוכיח חפותו גובר במקרה זה.

דין והכרעה

על פי סעיף 153(א) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, נאשם שהודה בבית המשפט רשיין לחזור בו מהודאותו בכל שלב של המשפט, אם התיר זאת בית-המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו. הינו חזרה מהודאה מתאפשרת במקרים חריגים ובעיקר מקום שבו נפל פגם בהודאה מבחן רצונו החופשי של הנאשם, כאשר חל ליקוי בהבנתו את משמעותה המלאה של הودאותו או כאשר הנאשם לא היה מוצג כיאות במהלך הדיון שבו הודה.

לעתוי הגשת הבקשה לחזרה מהודאה, ישנו משקל משמעותי, בין היתר האם יש בו למד על מניע מניפולטיבי מצד הנאשם, לנצל את ההליך בדרך לא רואיה על מנת לשפר את סיכוייו להקל בדיון (ר' ע"פ 3991/04 רג'בי נ' מ"י, מיום 2.5.05).

בע"פ 11/6349 גנס שניידר נ' מ"י, מיום 10.6.13 נקבע כי:

"כל שהעיטוי הוא מאוחר יותר, כך מוגבר החשש כי מדובר בהודאה, אשר לכואה: "לא נפל בה פגם ממש, והיא מתבקשת על-ידי הנאשם כפרי מהלך מניפולטיבי שנועד לשקלל לאחר מעשה, ובධיבד, את הסיכומים והסיכון שבמתן ההודאה במסגרת הסדר טיעון, לצורך הפיכת הקורה על-פי התפתחות מהלכי המשפט (ענין אمسلם, בפסקה 9)".

כאשר הבקשה מוגשת טרם מתן גזר הדין, ננקטת גישה מוקלה יותר לגבי החזרה מהודאה, כשרצונו של הנאשם אינו נובע מטעם תכיסיס פסול אלא ממנייע ענייני ועל מנת להוכיח חפותו (ר' ע"פ 3754/91 מ"י נ' סמחאת, פ"ד מה(5) 798), אף במקרה זהה בית-המשפט לא יתיר חזרה מהודאה באופן אוטומטי, אלא שיש להתחשב ביתר הנסיבות (ר' ע"פ 5622/03 פלוני נ' מ"י, פ"ד נח(4) (145)).

מן הכלל אל הפרט:

לאחר בוחנת העקרונות הקבועים בפסקה, שוכנعني כי עניינו של הנאשם מצדיק קבלת בקשתו לחזרה מהודאה.

אמנם הנאשם היה מיוצג בעת מתן הودאותו ונראה כי הבין את משמעותה. הדברים הוסבו לו על ידי סנגורי דاز, ובית המשפט התרשם כי אין מדובר בהודאות שווה. כמו כן, בין סנגורי דاز לבין המאשימה נערכו פגישה והידברות במסגרת הצדדים הגיעו להסדר דין, כתוב האישום תוקן ומוטן, הנאשם הודה ונשלח לקבלת תסקير שירות מבחן.

על אף האמור לעיל, מספר ימים לאחר מכן, פנה הנאשם לשנגורי דاز, ובירך ממנו לחזור בו מהודאותו. הוחלף "צוגו של הנאשם על ידי הסגנוריה הציבורית ומונחה לו סנגור חדש אשר הגיע את הבקשה בשמו, זאת כחודש ימים לאחר הודאותו בבית המשפט וטרם פגשתו עם קצין שירות המבחן".

ונכח השלב בו הוגשה בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודאותו, וכן התקופה הקצרה, יחסית, מעת הודאותו ליום הגשת הבקשה, נחה דעתך כי מן הראי לקבל את בקשתו של הנאשם, להתריר לו לחזור בו מהודאותו ולתת לו את יומו בבית-המשפט.

הדין הקבוע ליום 10.10.2014 בפני, יותר בעינו, במועד זה תתקיים, במעמד הצדדים, ישיבת הקרה מפורטת בכתב האישום המקורי.

مبוטלת בזאת הפניתו של הנאשם לשירות המבחן וכותב האישום חוזר לנוסחו המקורי.

המציאות תשליך העתק החלטתי לצדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד סיון תשע"ד, 12 יוני 2014, בהעדר הצדדים.